

skal ikke gaae ind paa at omtale dette vidtløftigere her, men kun antyde, at den har sin store Vigtighed, fordi den tjener til, hvad man ellers vanskeligt vilde opnaae, at formindste det ufrugtbare Tørveland, ligesom ogsaa Aften er meget gjøden og tjener til at gjøre Måssen mere compact og mere skiftet for den senere Besaaing. Jeg tør vel saaledes antage, at det i det Hele taget maa erkjendes, at der her handles om et Spørgsmaal af ikke saa lidet Vigtighed for Opdyrkingen, og at man ikke bør vanskeliggjøre denne mere, end der maa anses for absolut fornødent for at afværge Fare ved Antændelse i Heder. Vi, der have stillet Endringsforslaget, have troet, at Hensigten kunde opnaaes derved, at man afføndrede paa en betryggende Maade den ompløiede Hebe- og Mosejord fra den tilgrændsende Hebe, og vi have anset det tilstrækkeligt, at et Belte af mindst 30 Alens Brede forud i samme Aar er afbrændt eller affrækket. Jeg skulde saaledes paa egne og Medforslagsstilleres Vegne tillade mig at anbefale Endringsforslaget til det ærede Things Vedtagelse.

Ordføreren: Jeg kan ikke ganske forelade § 25 uden at udtale en Betslagelse over, at man ikke ved at optage Bestemmelser om Hebebrand har kunnet gaae saavidt, tillige at foreslaae alle ældre Bestemmelser og Anordninger med Hensyn til Hebebrand og Omgang med Ild i Hederne med det Samme hævede. Hensynet dertil har hos Enkelte vaakt adskillige Betænkkeligheder ved at gaae ind paa at optage Bestemmelser om Hebebrand i en Lov om Brand- og Bygningsvæsenet i Almindelighed; men, som allerede antydet i Betænkningen, er man dog kommen til det Resultat, at beholde de foreslaaede Bestemmelser, og naar jeg derfor nu igjen omtaler Spørgsmaalet, er det væsentligt, fordi jeg derved vil henstille til den ærede Justitsministers næiere Overveielse, hvorvidt der dog ikke maatte findes Anledning til, hvis det ikke maatte lykkes at bringe Loven tilende i denne Session, i alt Fald ved en senere passende Leilighed at gjøre Bestemmelserne med Hensyn til Hebebrand og Omgang med

Ild i Hederne til Gjenstand for særlige Lovbestemmelser.

Jessen: I Betragtning af, hvad jeg udtalte ved Sagens 2den Behandling om den tilsvarende § 26 — det er denne Paragraph, der nu er bleven § 25 — har jeg troet, at der var nogen Anledning for mig til ikke at undlade at udtale, at ligesom jeg dengang usorbeholden anbefalede til Thingsets Vedtagelse det Forslag, der da var stillet af det meget ærede Udvalg, saaledes har jeg nu ligesaa fuld Anledning til at anbefale alle de Endringsforslag, som ere stillede. De ere kun Tilføininger til, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling, og alle tre Tilføininger, som jeg anseer for at være gavnlige, idet de nemlig bidrage til at gjøre Udtrykkene i det ved 2den Behandling Vedtagne mere forstaaelige. Det under h stillede er en hensigtsmæssig Fuldstændiggjørelse af Dregningen af de Forholdsregler, som Eieren, der afbrænder Mose- og Hedejord, bør iagttage, og det af 5 ærede Landsthingsmænd stillede Forslag er en meget vel anbragt og ikke færlig Lempelse af Forbudet imod Afbrændingen i Tidsrummet fra 1ste Juli til 15de September.

Jacobæus: Den ærede Ordfører bemærkede med Hensyn til § 25, 3die Passus, at Udvalget ikke havde anset det betryggende nok, at den Plads, hvor Afbrændingen skulde foregaae, blev omgivet af et i Forveien affrækket, tilstrækkelig bredt Belte, men at det havde søgt en hyderligere Betryggelse ved at omgive denne Deel af Mosen med en Grøft, der var tilstrækkelig bred og dyb til at værne mod Ilden. Med Hensyn hertil maa jeg bemærke, at jeg ikke kan dele Udvalgets Ansæelse om, at en Grøft skulde kunne være et Værn mod Ilden i Mosen. Det kan den ingenlunde være. Ilden i Mosen vil, naar det blæser, gaae langt videre end Grøftens Brede. At dette er Tilfældet, troer jeg ogsaa maa fremgaae klart deraf, at man har søgt at forhindre Ildens Udbredelse derved, at man har foreslaaet, at ompløiet Hebe- og Mosejord skal være afføndret fra den tilgrændsende Hebe ved et afbrændt Belte af mindst 30 Alens Brede.